

δὲ λοιπὰ δέκα ἐν ὑποτιμήσει. Ἄξιον δὲ σημειώσεως εἶναι ὅτι ἐνῶ τὰ γαλλικὰ καὶ τὰ ρωσικὰ χρεώγραφα ἀνετιμήθησαν, τὰ τῶν κρατῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν τριπλὴν συμμαχίαν ὑπέστησαν οὐσίωσιν ὑποτιμῆσιν, διότι τὸ μὲν γερμανικὸν Πάγιον ἀπέλεσεν ὑπὲρ τὰς 2 1)2 μονάδας, ἡ αὐστριακὴ γὰντ 2, ἡ οὐγγρικὴ 3 καὶ ἡ ἰταλικὴ 98λας μονάδας. Τὴν ἔκπτωσιν ταύτην τῶν χρεωγράφων τῆς τριπλῆς συμμαχίας δὲν νομίζομεν ὅτι γρέπει ν' ἀποδώσωμεν εἰς σπουδαίους πολιτικούς λόγους, διότι τοιοῦτοι κατὰ τὸ παρὸν δὲν ὑπάρχουσι, καὶ διότι, ἂν ὑπῆρχον, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑπερτιμηθῶσι τὰ γαλλικὰ καὶ τὰ ρωσικὰ, ἀλλὰ προέρχεται μᾶλλον ἐκ λόγων οικονομικῶν καὶ χρηματιστικῶν, κυρίως δὲ ἐκ τοῦ ὅτι τὰ ἀφθονοῦντα γαλλικὰ κεφάλαια στρέφονται κατὰ προτίμησιν εἰς τὴν γαλλικὴν γὰντ καὶ εἰς τὰ ἀπολαύοντα τῆς γαλλικῆς συμπαιθείας ρωσικὰ, τουρκ. καὶ αἰγυπτιακὰ. Ἄλλως δὲ εἶναι γνωστὸν ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤδη ἡ γαλλικὴ ἀγορὰ δυσμενέστατα διακείται πρὸς τὰ ἰταλικά χρεώγραφα, καίτερον ὑποστηριζόμενα ὑπὸ ἰσχυροῦ συνδικάτου, προεξάρχοντος τοῦ οἴκου Ρόδοσχηλδ, ὁ ὁποῖος, ὡς βεβαιούσιν, ἐδάγειεν ἀρτίως εἰς τὴν ἰταλικὴν κυβέρνησιν 50 ἑκατομμύρια φρ., ἐπὶ ἐνεχύρω τίτλων ἰταλικῆς γὰντ πρὸς 75. Ἐπίσης μετὰ πολλῆς ψυχρότητος θεωρεῖ ἡ γαλλικὴ ἀγορὰ τὰ αὐστριακὰ καὶ τὰ οὐγγρικά χρεώγραφα, οὐδεμίαν δὲ παρέχει ὑποστήριξιν εἰς τὴν Αὐστρουγγαρίαν πρὸς τακτοποιήσιν τοῦ νομισματικοῦ αὐτῆς συστήματος. Ἐνῶ λοιπὸν οἱ Παρισιοὶ ἐκποιοῦσι τὰ ἰταλικά χρεώγραφα, τὸ Βερολίνον ἀναγκάζεται ν' ἀγοράζῃ αὐτὰ καὶ νὰ ὑφίσταται ζημίας ἐκ τοῦ ἐκπεσοῦ αὐτῶν. Δὲν εἶναι δὲ πρῶτη φορά, καθ' ἣν οἱ ἐν Βερολίνω αἰσθάνονται τὰ δυσάρεστα τῆς πολιτικῆς ἀποτελέσματα ἐπὶ τῶν χρεωγράφων. Ἀπὸ τοῦ 1887 ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ἐνόμισεν ὅτι θὰ κατενέγκῃ φοδερὸν κτύπημα κατὰ τῶν ρωσικῶν χρεωγράφων, διαπραγματευομένων τότε κυρίως ἐν Βερολίνω, διατάσσουσα τὴν ἐθνικὴν τῆς Γερμανίας Τράπεζαν νὰ μὴ δανείζῃ χρήματα ἐπὶ ἐνεχύρω ρωσικῶν χρεωγράφων. Τοῦτο ἦτο ὁμολογουμένως παχυλὸν σφάλμα, διότι ἔκτοτε παρεδέξατο αὐτὰ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἡ ἀγορὰ τῶν Παρισίων, ὥστε βαθμηδὸν ἀνετιμήθησαν κατὰ 20 0)0. Οὕτω τὸ 4 0)0 ρωσικὸν δάνειον, ὅπερ κατὰ νοέμβριον τοῦ 1887 ἐτιμᾶτο 77 3)4, τιμᾶται νῦν 99. Πρὸς τούτους ἡ εὐνοία τῆς γαλλικῆς ἀγορᾶς ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Ρωσίαν νὰ πραγματοποιήσῃ ἐπιτυχῶς τὴν μετατροπὴν τοῦ εἰς χρυσὸν δανείου αὐτῆς ἀπὸ 5 εἰς 4 0)0, καὶ ἐνῶ τὴν 10 νοεμβρίου 1887 τὸ ρωσικὸν 5 0)0 ἐτιμᾶτο 91. ἤδη τὸ 4 0)0 ὑπερέβη τὸ ἄρτιον. Τούναντιον ἡ ἰταλικὴ γὰντ, ἡ ὁποία τὴν 10 νοεμβρίου 1887 ἐτιμᾶτο 95 1)4, ἤδη τιμᾶται 84. Ἡ διαφορά αὕτη δὲν ὀφείλεται βεβαίως εἰς μόνην τὴν οικονομικὴν θέσιν τῶν δύο κρατῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν εὐνοίαν μὲν τῆς γαλλικῆς ἀγορᾶς πρὸς τὰ ρωσικά χρεώγραφα, τὴν δυσμένειαν δὲ αὐτῆς πρὸς τὰ ἰταλικά. Πλὴν τούτου ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις ἐκ τῶν 300 ἑκατομμυρίων φρ., ἅπερ εἶχε κατατεθειμένα παρὰ τῇ Τράπεζῃ τοῦ Βερολίνου, ἀπέδουρεν ἤδη τὰ 240 ἑκατομ. ἤγειρε δὲ καὶ διατηρεῖ τὸν τελωνειακὸν πόλεμον, ἐξ οὗ πλείστα ζημιούται ἡ γερμανικὴ βιομηχανία.

Πάντα ταῦτα ἐξηγοῦσιν ὅτι μεταξὺ τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ τῆς διπλῆς ὑφίσταται κεκρυμμένος οικονομικὸς πόλεμος, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ἰσχυροτέρα κατὰ τοῦτο φαινόμενη διπλὴ συμμαχία προσπαθεῖ ν' ἀποκόψῃ ἀπὸ τῆς τριπλῆς τὰ νεῦρα τοῦ πολέμου, ἦτοι τὴν χρηματικὴν δύναμιν. Διὰ τοῦτο ἡ γαλλικὴ ἀγορὰ συγκεντροῖ τὰς οικονομικὰς δυνάμεις αὐτῆς εἰς ὀλίγα χρεώγραφα, ἐν οἷς τὰ τουρκικὰ καὶ τὰ αἰγυπτιακὰ, ἐναποταμίει δὲ ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλεύτερα ποσὰ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, ὅπως ἔχη αὐτὰ πρόχειρα κατὰ παντὸς ἐνδεχομένον.

Ἀνατιμήσις τις ἐγένετο καὶ εἰς τὰ ἑλληνικά χρεώγραφα κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα. Τὸ Πάγιον ἀπὸ 29 ἀνῆλθεν εἰς 31 1)2, τὸ Μονοπόλιον ἀπὸ 40 εἰς 42 1)2, ἐπίσης καὶ τὸ δάνειον 5 0)0 ἐκέρδησε 2 μονάδας, ἀπὸ 35 1)2 εἰς 37 1)2 καὶ ἀπὸ 37 εἰς 39. Αἱ μετοχαὶ τοῦ Λαυρίου ἀπὸ 32 ἀνετιμήθησαν μέχρι 39 1)2 ἕνεκα ἀγορῶν γενομένων ἐν Ἀθήναις πρὸς κάλυψιν ἀνοικτῶν πωλήσεων, τῶν πωλητῶν ἀναγκασθέντων κατὰ τὴν μηνιαίαν ἐκκαθάρισιν νὰ πληρώσωσι *déport*. Αἱ λαχειοφόροι ὁμολογία διατηροῦνται περὶ τὰ 348.

Ἀντίφρασις τις ἐπῆλθε χθὲς περὶ τὸ κλείσιμον τοῦ χρηματιστηρίου. Ἡ ὁπισθοδρομήσις τῆς γαλλικῆς γὰντ κατὰ 20 ἑκατοστὰ ἐπῆνευγε χαλάρωσιν τινα καὶ εἰς τὰς τιμὰς τῶν ὀθωμαν. χρεωγράφων. Τὸ Γενικὸν χρέος ἐκλείσιν 24,5 1)2, οἱ δὲ Σιδηροδρόμοι 88 5)8, τὸ Μονοπόλιον 16,25 1)2.

Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΕΤΑΞΕΑ ἀπὸ τοῦ 1081 μέχρι τοῦ 1864 ἔτους ὑπὸ Ἐπαμεινώνδα Κ. Μετᾶξ, ἱατροῦ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀλεξ. Παπαγεωργίου, 1893. Τομ. εἰς 8ον, σελ. 8 + 274. Τιμ. ἀρχαίων τριών.

Περὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τούτου συγγράμματος γενήσεται ἴδιος λόγος ἐν ἐπομένῳ τεύχει.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΜΕΤΡΙΚΗ τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων κατὰ Hugo Gleditsch πρὸς χρῆσιν μάλιστα τῶν Γυμνασίων ὑπὸ Θεμιστ. Σαλτέλλη, καθηγητοῦ ἐν τῇ Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς, Ἐκδόται ἀδελφοὶ Σ. Νοτάρη. Ἐν Κωνσταντινῶν, τύποις Ι. Παλαμάρη, 1893. Τομ. εἰς 8ον μικρὸν, σελ. 184. Τιμ. γρ. 14.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ τῆς γαλλικῆς γλώσσης πρὸς χρῆσιν τῶν σχολείων καὶ γυμνασίων, ὑπὸ Γ. Μακρίδου, ἀκαδημαϊκοῦ ἀξιωματικοῦ, καθηγητοῦ κτλ. Ἐν Κωνσταντινῶν, 1893, τεύχος εἰς 16ον σελ. 256. Τιμ. γρ. 7.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΑΡΧΑΙΑ πρὸς τὸ γράφειν καὶ λαλεῖν γαλλιστί, ἦτοι θέματα ἐφηρμοσμένα ἐπὶ τῆς στοιχειώδους γαλλικῆς γραμματικῆς Γ. Μακρίδου, 1893, σελ. 140 τιμ. γρ. 5.

Ὁ ἐπιθετικὸς ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ